

Jumalan tahto on aina ollut se, että ihmisen saisi elää vapaata ja onnellista elämää. Jostain syystä - niin kuin Raamatunkin päivinä - joillekin ihmisille tulee voimallinen tarve kyykyttää toisia ihmisiä itse keksityillä säännöillä. Tällaisista Jeesus opetti, ettei meidän tule vaelttaa heidän näyttämän esimerkin mukaan.

"He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten hartioille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa. Ja kaikki tekonsa he tekevät sitä varten, että ihmiset heitä katselisivat. He tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja vaippansa tupsut suuriksi ja rakastavat ensimmäistä sijaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagoogissa, ja tahtovat mielellään, että heitä tervehditään toreilla, ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä 'rabbi'." Matt.23:4-7

Kuinka lähellä tällainen farisealaisuus onkaan myös meitä! Juuri sen tähden nämä kirjoitukset ovat kirjoitetut, että me niistä havaittäisiin oikea ja väärä vanhurskaus - ja myös oikea ja väärä suhtautuminen lähimmäisiimme.

Hurskauden täyttämisen ulottuvuudet onkin selvennettävä itselle siinä, että **pyrkiessämme vanhurskauteen** teoillamme ja asenteillamme, erehdymme ja vain sotkemme asioita. **Ihmismieli ei kykene jäljittelemään jumalisuuden voimaa**, ja siksi hurskauteemme olisi vain ulkoista - toisille esittämistä. Tämä omahyväisyys ja itseriittoisuus ei ole Jumalan tahto ihmisten kesken. Sen sijaan Raamatun Sana opettaa, että **Hän itse pukee yllemme vanhurskauden viitan!** Hän - Jumala - siis vanhurskauttaa meidät Poikansa Jeesuksen Kristuksen iankaikkisen **lunastuksen ja sovituksen kautta**. Minun vanhurskauteni lepää siinä, mitä Jeesus on tehnyt puolestani, ei erinomaisessa vaelluksessani - jossa kyllä voi näkyä viitteitä Jeesuksen tuomasta vanhurskaudesta.

*"Minä iloitsen suuresti Herrassa, sieluni riemuitsee Jumalassani. Hän pukee ylleni pelastuksen vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaan, niin että olen kuin sulhanen, joka kantaa päässään seppelettä, kuin morsian, joka on koruillaan kaunistettu." Jes.61:10[*JKR]*

Jumala on kutsunut meidät julistamaan **vangituille vapautusta** - ei si-

tomaan raskaasti kannettavia taakkoja! On ymmärrettävä, että Jumala tahtoo vapauttaa ihmisen synnin kahleista, lain orjuudesta ja ihmispelosta. Siksi Paavali opettaa, "älkää antako uudelleen sitoa itseänne orjuuden ikeeseen!" (Gal.5:1) - Niin

helposti ajaudumme suorittamaan mitä merkillisimpiä rituaaleja, kokouskulttuureja, katumusharjoituksia ja monia pakotteita, jotka eivät liity millään tavoin Jumalan armahtavaiseen laupeuteen ja Hänen vaikuttamaansa elämään. "Hän on tullut, että meillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys!" (Joh. 10:10) Älä anna toisten riistää vapautasi elää todeksi Jumalan lasten iloa ja riemua!

"Luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen." Room.8:21

Raamatun sana opettaa selkeästi Jeesuksen sanoin, millaisia olivat tuon ajan fariseukset. Hän sanoikin: "Kavahtakaa fariseusten oppia!" (Matt.16:11) Haluankin meidän tutkivan, miten paljon meissä itessämme on farisealaisia ajattelumuotoja. Älkäämme kootko toinen toistemme päälle raskaasti kannettavia taakkoja - sellaisia, joita itse emme tahtoisi edes sormellamme koskettaa!

"Kavahtakaa kirjanoppineita, jotka mielellään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla ja etumaisia istuimia synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa, noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia; he saavat sitä kovemman tuomion." Luuk.20:46-47

Sitten Jeesus jatkaa opetusta ulkokuultaisuudesta ja ihmismielen palveluksen tuloksesta. Tästä erityisesti näemme, mitä eroa on Jumalan aidolla tuntemisella ja ihmiskeskeisillä toimintatavoilla:

"Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä sallii meneväisten sisälle mennä. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehdäkseen yhden käännyksensä; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette! Voi teitä, te sokeat taluttajat, jotka sanotte: 'Jos joku vannoo temppelin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo temppelin kullan kautta, niin hän on valaansa sidottu!' Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppele,

joka kultan pyhittää? Ja: 'Jos joku vannoo alttarin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, niin hän on valaansa sidottu'. Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahjako vai alttari, joka uhrilahjan pyhittää? Sen tähden, joka vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken kautta, mitä sen päällä on. Ja joka vannoo temppelin kautta, vannoo sen kautta ja hänen kauttansa, joka siinä asuu. Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja hänen kauttansa, joka sillä istuu. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä tulisi noudata, eikä noitakaan sikseen jättää. Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hyttysten, mutta nielette kamelin! Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä! Sinä sokea fariseus, puhdistat ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi! Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa! Samoin tekin ulkoa kyllä näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te rakennatte profeettain hautoja ja kaunistatte vanhurskusten hautakammioita, ja sanotte: 'Jos me olisimme eläneet isäimme päivinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profeettain vereen!' Niin te siis todistatte itses-tänne, että olette niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat. Täyttäkää siis te isäinne mitta. Te käärmee, te kyykkäärmeitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakkoon? Sen tähden, katso, minä lähetän teidän tyköne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamat heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia heistä te ruoskutte synagoogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin; että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan, vereen asti, jonka te tapoitte temppelin ja alttarin välillä. Totisesti minä sanon teille: tämä kaikki on tuleva tämän sukupolven päälle. Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein Minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle!

*Mutta te ette ole tahtoneet. Katso, teidän huoneenne on jäävä hyljätiksi'. Sillä Minä sanon teille: täs-
tedes te ette näe minua, ennen kuin sanotte: 'Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimeen'."*

Matt.23:13-38

Emmehän me tahtoisikaan olla niitä, joista Jeesus sanoisi - "voi teitä"! - Jeesuksen sanat fariseuksia kohtaan kuulostavat kovin ankarilta, mutta tuon pirullisen asenteensa ja suhtautumisiensa toisia kohtaan - vuoksi he ansaitsivat jokaisen Jeesuksen sanan. Miten järkyttävää toimintaa fariseuksilla olikaan, eivätkä he edes ymmärtäneet katsoa sen verran jälkeensä, että olisivat siitä huomanneet oman vääryytensä. Valitettavasti tänäänkin saamme toisinaan havaita ihmisiä, jotka ovat täysin sokeita omille teoilleen ja sanoilleen. Heidän elämänasenteensa musertaa toisia ihmisiä täysin riekaileiksi ja silti he vain porskuttavat täysillä eteenpäin.

Mitä siis voimme tehdä, ettemme olisi kuin tuon ajan fariseukset? Ensimmäinen asia on nöyrytyminen Jumalan edessä - sen tunnustaminen, että tarvitsee viisautta ja näkökykyä näillä alueilla. Rukoillessamme viisautta, varmasti sitä saamme ja Jumala ohjaa nöyrytyvän ihmisen oikealle tielle. (Jaak. 1:5) Myös alati valvominen ja asioiden tutkistelu osaltaan avaavat ymmärrystä, millainen sydämen tila on, ja mitä voisi korjata parannusta tehden.

"Ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte. Taikka ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän päällensä, luuletteko, että he olivat syllisemmät kuin kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuvat? Eivät olleet, sanon Minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte."

Luuk.13:3-5

Juuri parannuksen tekeminen on hyvää vaellusta ja olemista aina valmiina hyviä töitä varten. Vaikka väillä hyvillä teoillakaan emme osta pelastusta, tai vanhurskaampaa asemaa Jumalamme edessä, se kuitenkin kuuluu velvollisuutena Herraan uskoville ihmisille. Meidän tulee valvoa - *sen uskon ja armon määrän mukaan, mitä Herra on meille suonut*. Uskoessamme Jumalaa, turvautuessamme Häneen ja eläessämme elämäämme Hänen varassaan, Hän kyllä auttaa meitä elämään vanhurskaudessa evankeliumin arvon mukaisesti. (Fil.1:27) Siinä kykenemme rakastamaan toinen toistamme, voimme julistaa vapautuksen sanomaa rakkaitten kuormien sijaan, ja voimme välittää ympäristöömme **aitoa ja jumalista rakkautta** - kaikille luoduille.

